

זה הדרק

زوهدريخ ZO HADEREKH

גיליון 21, 20 במאי 2020

גועליציית בניו

זעם ציבורי רב בעקבות הקמת ממשלת המיאוס של בנימין נתניהו; האתגר הוא לתרגמו לכוח פוליטי המוני ומגויס

כחלק מכל הסדר קבע לשלום, והגיע הזמן שגם שכנינו הפלסטינים יכירו בזה".

במהלך נאום נתניהו קראו חברי חד"ש בסיעת הרשימה המשותפת קריאות ביניים רבות בגנותו, וחברי הכנסת עופר כסיף ויוסף ג'בארין הוצאו מהמליאה. בהגיבו לצעד זה אמר ח"כ ג'בארין: "יו"ר הכנסת הוציא אותי מהדיון במליאה - אחרי שהזכרתי לנתניהו שאין שלום עם כיבוש, שסיפוח ואפרטהייד הם פשעי מלחמה, ושמשלת נתניהו החמישית מונהגת בידי איש מושחת ונאשם בפלילים. התחלנו להיאבק בממשלת אסון זו מיומה הראשון, ולא נפסיק עד יומה האחרון". לדברי ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) - הרשימה המשותפת, "נאום נתניהו לא מותיר מקום לספק: ממשלת הסיפוח הזאת היא הקיצונית ביותר שהייתה כאן בשאיפתה לחיסול הסיכוי לשלום. לא פריטטית ולא נעליים - ימין עמוק ומסוכן".

למחרת ההשבעה אמר ח"כ עודה בריאיון ששודר בגל"צ, שהוא מוכן לפעול יחד עם לפיד לקיצור ימיה של ממשלת הימין החדשה. יחד עם זאת הבהיר יו"ר הרשימה המשותפת היטב בנאומו בכנסת: "כפי שיש שני ראשי ממשלה, יהיו גם שני ראשי אופוזיציה. אני מייצג את האופוזיציה העקבית". אופוזיציה זו חושפת שהשחיתות היא תולדה של הכיבוש הממושך והקפיטליזם הניאו-ליברלי שבשלטון. בימים שקדמו להשבעת הממשלה נערכו אין ספור מחאות והפגנות ברחבי הארץ. גם חברי מק"י וחד"ש התייצבו מול הכנסת. בקרב הציבור זעם רב על כך שבעת משבר כלכלי וחברתי עמוק, המתיימרים להיאבק בהשלכותיו הקשות בחרו בדרך הזלוזל והבוז כלפי אזרחי ישראל. האתגר הוא לתרגם מיאוס זה לכוח פוליטי שיציב אלטרנטיבה ראויה לחזירות השלטונית.

"ממשלת הימין החדשה לא תאריך ימים. נתניהו לא יתן לגנץ להחליף אותו בתפקיד; וכך, בעוד כשנה, נלך שוב לבחירות". הערכה זו ביטא (17.5) יו"ר הרשימה המשותפת,

ח"כ איימן עודה (חד"ש), בעת הדיון שנערך בכנסת לקראת השבעת ממשלת ישראל ה-35.

"ממשלת החירום בראשות בנימין נתניהו ובני גנץ" מונה שני ראשי ממשלה, 34 שרים ו-17 סגני שרים - כולם יהודים כשרים וימנים, רובם גברים (מונו שבע שרות בלבד). זאת, חמש שנים לאחר שהושבעה הממשלה האחרונה, שנה וחמישה חודשים לאחר פיזור הכנסת - ובתום שלוש מערכות בחירות.

לדברי ח"כ עודה במליאת הכנסת, הממשלה החדשה "הכי רחוקה מהשוויון, מהדמוקרטיה ומהשלום. זו ממשלת הסנדק. כמו בסרט המפורסם ראיתי היום את גנץ, את פרץ ואחרים עולים לרגל לסנדק ומנשקים את ידו". הקואליציה החדשה נולדה, הדגיש עודה, כי "הרשימה המשותפת השיגה בבחירות האחרונות 15 מושבים וכך מנעה מנתניהו להקים ממשלת ימין צרה".

"אכן זו ממשלת שחיתות, כפי שאמר יאיר לפיד", הוסיף עודה בהתייחסו לנאומו של לפיד במליאה בתפקידו כיו"ר האופוזיציה. "אבל שחיתות היא לא רק ג'ובים, מטוסים או מעונות רשמיים; השחיתות האמיתית היא הכיבוש, מיליון המובטלים, הגזענות הבלתי הפוסקת של נתניהו. העבודה הפרלמנטרית חשובה, אבל אני קורא לציבור לצאת לרחובות ולדרוש את זכויותיו", הדגיש ח"כ עודה.

נתניהו ניצל את נאומו להתחייבות חוזרת לסיפוח השטחים הפלסטיניים הכבושים ולא-פינוי המתנחלים וההתנחלויות: "הגיע הזמן להחיל בגדה המערבית את החוק הישראלי... וכולם פה יודעים שמאות אלפי המתיישבים ביהודה ושומרון יישארו תמיד במקומותיהם -

מכתבים למערכת

על מסים ותוכנית יציאה

סיימתי לקרוא הגרסה המקוונת של המאמר "מי ישלם את מחיר המשבר" מאת אפרים דויד שפורסם בגיליון 19 (6.5) של "זו הדרך", בטרם נחטף אתר העיתון בידי האקרים תורכיים. במאמר נמתחת ביקורת קשה על החלטת משרד האוצר לגייס 13 מיליארד דולר באמצעות הנפקת אגרות חוב בחו"ל. אך לדעתי אין בכך שום רע, בייחוד משום שהריבית הייתה נמוכה יחסית. טוב שלוו אז – הריבית בעולם הולכת לעלות, לטוב ולרע, כי כל הממשלות לוות בעת משבר. באשר להצעה לשקם את המשק והחזרת החוב באמצעות העלאת מסים, הכותב צודק בהחלט, אף כי הייתי מחכה שהכלכלה תתאושש מעט. כתבתי על כך מאמר שפורסם ב"גלובס".

פרופ' יוסי זעירא, ירושלים

על מאבק הנכים

אני לוקחת חלק פעיל במאבק הנכים והייתי רוצה להתייחס למאמר שפרסם אסף בנימיני תחת הכותרת "שכחו את האנשים בעלי המוגבלות" שפורסם בגיליון 18 (30.4) של "זו הדרך".

אני מתנצלת על הנימה הלוחמנית שכתגובתי, אבל הכותב ממש הרגיז אותי. ברצוני לשאול אותו: מדוע רק גובה הסיוע בשכר דירה מפריע לך ולא גובה קצבת הנכות? מדוע אכפת לך רק מעצמך ולא מנכים שאינם גרים בשכירות? האם קצבה חודשית של 3,217 שקל נראית לך מספקת ליתר הצרכים?

מדוע אתה לא מצטרף באופן פעיל אל מאבק הנכים הכולל חסימות הכבישים והפגנות ברחובות? כמי שיש לה חלק מרכזי במחאות אלה אני יכולה להעיד ששמך אינו מוכר לי ולכן אני מסיקה שלא השתתפת. אם אני טועה, עמך הסליחה. מדוע רוב הנכים "לא מזיזים את התחת" ורק מצפים שאחרים יעשו עבורם את העבודה? לא די לקטר. ובבקשה בלי קשקושים על "אין לי כסף" כדי להגיע למחאות. יש נכים עם רכב שיכולים להסיע, ויש גם כאלה שיכולים לתמוך.

כל עוד רוב הנכים נשארים לשבת בבית, דבר לא ישתנה. תלונות, ככל שיהיו צודקות, לא מזיזות לאיש. חייבים לקום ולעשות. ברור שבגלל מגבלות מסוימות לא כולם יכולים להצטרף לחסימת כביש או להפגנה ברחוב, וזה ברור לנו. יחד עם זאת, רבים נוספים יכולים לעשות – אך אינם עושים. חוסר הרצון להצטרף באופן פעיל למאבקנו תורם בעקיפין להמשך קיפוח הנכים בישראל ולאפלייתם. לא ניתן לקדם מאבק "בשלת רחוק" - שאחרים יפגינו! לצערנו יש הסבורים בממשלה שאין לשנות דבר, ואומרים לעצמם ולאחרים "נראה שבסופו של דבר הנכים מסתדרים, אחרת היו יותר מפגינים ברחובות". הברירה היא פשוטה: להמשיך להתלונן או להתחיל לפעול.

ג. תל-אביב

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

שובה של הקונספירציה הקומוניסטית

"תנועת שמאל קיצוני, שקיבלה בשנים האחרונות קרוב למיליון שקלים במצטבר מממשלת גרמניה ומהקרן החדשה לישראל, מעורבת בהפגנות העצמאים. הקרן החדשה תורמת לארגון "עומדים ביחד", שפעילה מתהדרים בכך ש"ארגנו את גל המחאות" של העצמאים במוצ"ש האחרון, תחת הכותרת "המאבקים מתאחדים - העם נגד המנותקים". חבר נוסף ב"עומדים ביחד", הפעיל גם במפלגת חד"ש, שרון לוזון, תועד לפני כשנתיים מכנה את פעילת שכונת דרום תל אביב שפי פז 'נאצית', וזאת לאחר שהורשע בעבר בתקיפה. מנכ"ל התנועה, אלון-לי גרין, שימש בעבר עוזרו של דב חנין, ח"כ לשעבר מטעם חד"ש, שהשתתף אף הוא בהפגנה".

(גלעד צוויק, "ישראל היום", 6.5)

... עוד קונספירציה

"אל ההפגנות חברו גם כמה ימנים תמימים שהתפתו להאמין שהמחאה היא אכן חברתית, כי זה מה שכולם אמרו. הימין, כפרה עליו חמוד שכמותו, נוטה לעיתים להיות מוקסם מפוזות כאלו אפוליטיות שהשמאל מנפק מדי פעם, ובמחאה החברתית הוא גילה למרבה המבוכה שגם מפלגת חד"ש עמדה מאחורי ההפגנות".

(עירית לינור, "ישראל היום", 7.5)

ולא די בכך, הקונספירציה בתוככי ישראל ביתנו!

"השבוע, בהתקרב מועד ציון הניצחון על גרמניה הנאצית, ביקש חבר מועצת העיר ראשון לציון מטעם "ישראל ביתנו" להניף מעל בניין העירייה את דגל בריה"מ. תביעות מביכות דומות נשמעו מפעילי המפלגה גם בערים נוספות. כיבוד זכרם של גיבורי מלחמת העולם השנייה אין פירושו הנפת דגלים אדומים מעל סמלי שלטון בישראל".

(אריאל בולשטיין, "ישראל היום", 8.5)

דבר מלך יהודה הראשון

"תגידו לנו מי היה המלך הפלסטיני הראשון. אין עם פלסטיני, אין ולא תהיה מדינה פלסטינית".

(ח"כ בצלאל סמוטריץ' בדיון בכנסת, 7.5)

מבודד אבל ערני לחלוטין

"ד"ר שי גורטלר, מבודד קורונה ששוכן במלון דניאל בים המלח, קיבל התראה לפני תביעה מטעם חברת פרייד ים המלח ומלון דניאל, בעקבות פרסום פוסט בפייסבוק, שבו טען כי המלון פוגע בזכויותיו של עובד המועסק בו. עוד כתב בפוסט כי בידוד שבים מחו"ל במלון, הנמצא בבעלותו של המיליארדר פויו זבלודוביץ', הוא אינטרס של ראש הממשלה הקשור למשפטו בתיק 1000. מטעם המלון דרשו מגורטלר להסיר את הפרסום, לדאוג להסרת כל שיתופי הפרסום ברשתות – ולהימנע מכל פרסום בנוגע למתרחש במלון".

(המקום הכי חם בגיהנום", 8.5)

פרפורי גסיסה של מפלגת העבודה

לדחות לאלתר את ההצעה". עד לא מזמן הזהיר שמולי שנתניהו הוא "חסר אחריות באופן קיצוני" והדגיש כי "עסקת המאה" מבית היוצר של נשיא ארה"ב טראמפ, שקידומה מעוגן כעת בהסכמים הקואליציוניים, היא "הונאת המאה". ממזב עניינים זה ניתן להסיק ששני שלישים ממפלגת העבודה (שני חברי הכנסת, השרים פרץ ושמולי) הצטרפו לממשלת הימין, ואילו שלישי (ח"כ מיכאלי) נותר באופוזיציה. "קואליציה-אופוזיציה" כזאת היא בעברית פשוטה - "גועליציה" (ר' עמוד השער בגיליון זה).

עיון באתר מפלגת העבודה לא יעזור. הידיעות האחרונות הן טכניות בעיקר. אך בפייסבוק עדיין מתנוססות התמונות של קמפיין הבחירות השקרי של מפלגה זו (ר' צילום). אולי עדיף היה לכתוב בכרזה "אוהבים את נתניהו – נפרדים מישראל"? בטוויטר המפלגתי מככבת דווקא מיכאלי. ההודעות שלה גדושות מסרים נגד... הממשלה החדשה בה מכהנים חבריה (לשעבר?). האם נותר משהו ממפלגת העבודה? לא ברור, אך נראה שבקרוב גם לא ייוותר בה מישו.

אפרים דויד

התמונה עוד מופיעה בעמוד הפייסבוק של מפלגת העבודה

שניים מבכירי העבודה הושבעו השבוע לתפקידי שרים: היו"ר עמיר פרץ (שר הכלכלה) ואיציק שמולי (שר הרווחה). אבל קשה לחלץ מראשי המפלגה או מדובריה התייחסות מפורשת או רשמית לגבי הסיבה הצטרפותה לממשלת נתניהו החמישית. אם לשפוט על פי ההצבעה ביום ראשון (17.5), המפלגה מפולגת: פרץ ושמולי תמכו בממשלה ואילו ח"כ מירב מיכאלי התנגדה. בריאיון לגלי צה"ל (14.5) הצהירה מיכאלי: "התחייבנו לשנות את מדיניות נתניהו - בתפקידי השרים ה-35 וה-36 בממשלתו אי אפשר לעשות את זה".

בעת כניסתו לתפקיד (18.5) תקף פרץ את "הקפיטליזם החזירי" של קודמיו. אך נדמה שפרץ שכח שבראש הממשלה בה הוא מכהן יושב אדם מושחת, שבא לבנות ולהיבנות מאותו "קפיטליזם חזירי". כפל הלשון של פרץ מצא את ביטוי לפני כמה שבועות, כאשר פרסם הודעה לתקשורת תחת הכותרת "שר הכלכלה והתעשייה המיועד בפגישה עם נשיא התאחדות התעשיינים: יש לבחון שינויים במדיניות הייבוא של ישראל ולתת העדפה לתוצרת מקומית". קרי: פרץ לא רק מדבר, הוא החל בעשייה עוד בטרם כנס לתפקידו והדרזו להעמיד עצמו לשירות ארגון המעסיקים החזק בישראל – התאחדות התעשיינים. ולא רק עם נפגש: בדף הפייסבוק שלו כתב שר הכלכלה החדש: "בימים האחרונים קיימתי פגישות עם ראשי ארגוני המעסיקים השונים, כמו רון תומר מהתאחדות התעשיינים, דובי אמית מנשיאות הארגונים העסקיים, אמיר חייק מהתאחדות המלונות", וזאת כהכנה לתפקיד. ומי חסר ברישימה? ההסתדרות כמוכן! והרי בארגון עובדים זה שלט פרץ ביד רמה במשך שנים. הרי ברור ש"הכלכלה" לפי פרץ זה קודם כל חיוק המגזר הפרטי הקפיטליסטי, ונציגי המגזר הפרטי הם "ראשי ארגוני המעסיקים השונים".

לפחות בדבר אחד פרץ עקבי. הוא מכריז על דבר מה, ואז עושה בדיוק את ההיפך. כזכור, במהלך מערכת הבחירות הוא גילח את שפמו ואמר: "עכשיו כל אחד יכול לקרוא את שפתי, ואני אומר באופן מפורש וחד משמעי: אורלי [לוי-אבקסיס] ואני לא נשב בממשלה בראשותו של בנימין נתניהו".

ומה עם חברו הטוב של פרץ דהיום ויריבו המר בעבר, שמולי, שר העבודה והרווחה החדש, שצייץ במאי אשתקד: "הבטחנו בבחירות שלא נשב עם נתניהו. הבטחות יש לקיים. אין לי שום כוונה לכהן בממשלה תחת בנימין נתניהו עם כתב אישום ולספק חומת מגן לשחיתות. אני קורא גם לחבריי

השר להשכלה גבוהה:

תומר 'אם תרצו' ותיק

זאב אלקין, השר היוצא להגנת הסביבה, הוא השר החדש להשכלה הגבוהה ומשאבי המים. אלקין, שיהיה גם חבר הקבינט המדיני-ביטחוני, הוא חבר כנסת ותיק שתמיד מיצב את עצמו באגף הימני ביותר בכל מסגרת מפלגתית בה פעל. אלקין הגיע אולי במפתיע למשרד המדומיין להשכלה גבוהה, אך בעבר הציג סדר יום פוליטי בתחום אחריותו החדש. אלקין תמך בהתארגנות הפשיסטית "אם תרצו" מאז הקמתה לפני יותר מעשור, ואפילו השתתף כאורח מרכזי בכינוסים השנתיים של התנועה. בכנס שנערך ביוני 2011, התפעל אלקין מהתנועה: "אם תרצו חייבת להחזיר את האקדמיה לקו השפיות וכבר הצלחתם לשנות את השיח. המדינה צריכה אתכם, החברה צריכה אתכם".

בנאומו בוועידה השנתית של "אם תרצו", ביוני 2014, הרעיף שבחים על התנועה והציב בפניה אתגר חדש: "אתם התשובה לעייפות הפוסט-ציונית שהפכה לזרם המרכזי בעולם האקדמי בישראל. המגמה הפוסט-ציונית שולטת וצו השעה הוא לשנות זאת. מי שיכול למלא את המשימה היא 'אם תרצו'. פעם הציונות הייתה מובנת מאליה, אך לא כעת. הציונות צריכה לשוב למוחם של הצעירים".

יצוין שאלקין הימני-קיצוני לא ממש אוהב שקיפות. לאחרונה נחשף כי הוא השר היחיד שלא הגיש הצהרות הון פעמיים ברציפות – ב-2018 וב-2019. זאת, למרות שחברי כנסת מחויבים לפי חוק להגיש הצהרת הון למבקר המדינה אחת לשנה. אלקין הוזכר לא פחות מחמש פעמים בדוחות מבקר המדינה בנוגע להגשת ההצהרה. כמו כן, במשך שלוש השנים האחרונות לא נענה משרדו של אלקין לבקשות חופש מידע שדרשו לחשוף את יומנו. בעקבות סירובו המתמשך לחשוף את היומן, גרר אלקין בכל שנה את המשרד להגנת הסביבה לבית המשפט, הפסיד במשפט וחשף את יומנו באיחור משמעותי.

העולמי. "מחיקה חלקית, כפי שהוכרזה, אינה מספיקה. יש לבטל כליל את החוב", נאמר בפנייה.

עם פרסום הקריאה, שזכתה בהדים רבים בעיתונות הבינלאומית, מסר סנדרס: "בעקבות השלכותיה הקשות של המגפה והתחזיות לפיהן בקרוב ייכנס המשק העולמי למיתון, אין הדעת סובלת שהארצות העניות יקדישו ממשאביהן המוגבלים כדי לממן את החוב החיצוני הבלתי צודק. זאת, במקום להשקיע משאבים אלה ברכישת מזון, תרופות, ציוד מגן וציוד רפואי". בהמשך מסר כי לפי תחזיות האו"ם, כמיליארד אנשים ברחבי העולם ייכנסו למעגל העוני, וכי "כבר כעת מוציאות 64 מדינות יותר משאבים בפירעון החוב מאשר בטיפול רפואי".

בהודעה של סיעת חד"ש ברשימה המשותפת נאמר: "סולידריות בינלאומית היא התשובה למשבר הבריאות ולמשבר הקפיטליסטי. ההשלכות הכלכליות של הקורונה על הארצות העניות הן קשות במיוחד, וללא מחיקת החוב ומתן סיוע – הן לא יצליחו להיחלץ מהמשבר. חברי הכנסת של חד"ש הצטרפו לקריאתם של מאות חברי פרלמנט ברחבי העולם הדורשים צדק לכל".

מספר המובטלות בעקבות משבר הקורונה גדול ממספר המובטלים

"גברים ונשים מושפעים בצורה שונה מהשלכות מגפת הקורונה. לדוגמא: כמעט 70% מכוח העבודה בתחומי הבריאות בעולם הן נשים, עובדה שמציבה נשים בסיכון מוגבר לחלות; במקביל, נשים נושאות ברוב עול הטיפול בילדים הנותרים בבתי כחוצאה מסגרת מוסדות החינוך – ציינה היו"ר היוצאת של ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת).

לבקשת ח"כ תומא-סלימאן, ערך מרכז המידע והמחקר של הכנסת בחינה מגדרית של השלכות מגפת הקורונה על שוק העבודה, ובדק כמה נשים הוצאו לחופשה ללא תשלום או פוטרו במהלך המשבר בחודשים מארס-מאי. נשים הן 47% מכלל המועסקים במשק, אך מנו 57% מהנרשמים בשירות התעסוקה בזמן משבר הקורונה.

במקביל, נשים הגישו יותר מ-55% מהתביעות לקבלת דמי אבטלה. עובדה זו תופסת בכל ענפי הכלכלה הראשיים. הדבר נכון גם כאשר מדובר בענף אשר רוב המועסקים בו הם גברים. כך, למשל, נשים הן 42% מהמועסקים בענף שירותי האירוח והאוכל, אך חלקן בקרב תובעי דמי האבטלה בענף זה הוא 49%. בענפי השירותים המקצועיים, המדעיים והטכניים נשים הן 52% מהמועסקים, אך שליש מהן תובעות דמי אבטלה לעומת כ-19% בלבד אצל הגברים.

עסקים ערבים לא מקבלים אשראי

הבנקים מסרבים להעניק הלוואות בערבות מדינה לעסקים ביישובים הערביים. כך עולה משיבת הוועדה המיוחדת לענייני רווחה ועבודה בראשות ח"כ עאידה תומא-סלימאן שנערכה (18.5) בכנסת.

בפתח הדיון אמרה יו"ר הוועדה היוצאת: "אני מקבלת תלונות רבות מעסקים במגזר הערבי, שטוענים שבקשותיהם להלוואות נדחו על הסף". על פי נתוני קרן ההלוואות של אגף החשב הכללי במשרד האוצר, שהוצגו בידי מרכז המחקר והמידע של הכנסת, 13% מהבקשות שהגישו עסקים להלוואה בערבות מדינה בתקופת הקורונה הגיעו מעסקים הממוקמים ביישובים ערביים. עם זאת, מתוך ההלוואות שאושרו, רק 11% היו ביישובים הערביים.

קריאה לביטול חובן של המדינות העניות

300 חברי פרלמנט מובילים בעולם, בהם חברי כנסת של חד"ש ברשימה המשותפת, פרסמו השבוע קריאה לקרן המטבע הבינלאומית ולבנק העולמי לביטול חובן של המדינות העניות. הקריאה פורסמה ביוזמתם של הסנטור האמריקאי ברני סנדרס וחברת בית הנבחרים של ארצות-הברית אילהאן עומאר בעקבות המשבר הכלכלי והחברתי

הרשעה בשלושה מקרי רצח על הצתת משפחת דוואבשה

עמירם בן אוליאל, הנאשם ברצח משפחת דוואבשה הפלסטינית, הורשע השבוע (18.5) בשלוש עבירות רצח שביצע בכפר דומא שבגדה המערבית הכבושה בשנת 2015. בית המשפט המחוזי בלוד הרשיע אותו גם בשני ניסיונות רצח, בשתי עבירות הצתה ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ממניע גזעני, אולם זיכה אותו מחברות בארגון טרור. בפגיוע הטרור נהרגו שלושה מבני משפחת דוואבשה: ההורים סעד וריהאם והבן עלי, בן שנה וחצי.

ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת), המלווה את משפחת דוואבשה מאז הרצח, הגיב להרשעה ואמר: "הרבה מקרי רצח של פלסטינים לא מגיעים כלל לבתי המשפט, ולכן מיצוי הדין עם בן אוליאל הוא התפתחות חשובה. עם זאת, צריך לזכור שהרצח האכזרי של משפחת דוואבשה הוא רצח פוליטי והוא תוצר של הסתה מתמשכת של פוליטיקאים משיחיים, שעליהם איש אינו מצביע כאשמים. רק סיום הכיבוש ופינוי המתנחלים בכוחם להעניק חיים חדשים למיליוני פלסטינים הנאנקים תחת הדיכוי".

חסיין דוואבשה, סבו של אחד שנכווה בכל גופו, אמר: "גזר הדין לא יחזיר לי את הבת שלי, ולא יחזיר לאחמד את ההורים שלו. לעולם לא נשכח את שעשו לנו. אסור שרצח כזה יקרה שוב. הרסו לנו את המשפחה. הרסו לאחמד את החיים. הוא מבין שההורים שלו מתו והם חסרים לו. הוא מבין שהפציעה שנגרמה לו והצלקות בגופו הן לכל החיים. זה היה רצח ופשע מתועב". עורך הדין עמאר חמיסי ציין כי צריך היה להרשיע אותו בחברות בארגון טרור.

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 61264102

טכנאי ותיק באל-על מספר על מצבם של העובדים בחברה

ארבעה לקחים שלמדתי מהמשב

היא לא מארגנת פעולות סולידריות עמנו? הרי יש לה מנופים חזקים לכך! מדוע אין סולידריות פעילה של עובדי התחבורה, הנמלים, רשות שדות התעופה או לכל הפחות עובדי חברות התעופה האחרות?

מועצת העובדים לא יכולה לגודל המשימה: אותו יו"ר ועד שקרא רק לפני שנה להתפקד לליכוד "כדי להשפיע מבפנים", עלה בשבועיים האחרונים על בריקדות. על כך אפשר לומר שעדיף מאוחר מאשר לעולם לא. אך זה לא מספיק – חייבים להרעיש עולמות!

הביא לדפוס: ר"נ

אפשר גם אחרת

ההסכם בפרטנר

בתום מו"מ שהתקיים בשבועות האחרונים בין ההסתדרות, ועד עובדי פרטנר והנהלת החברה, הגיעו בשבוע שעבר הצדדים להסכם הבנות פרוץ דרך ויוצא דופן בענף התקשורת. מההסתדרות נמסר, כי "המו"מ התקיים תוך שיח ששם במרכז את עתיד החברה ואת הביטחון התעסוקתי של עובדיה, תוך התחשבות בהשלכות משבר הקורונה ובאתגרים שבדרך".

על פי ההסכמות בין הצדדים, פרטנר היא הראשונה מבין חברות התקשורת שהתחייבה להשיב לעבודה סדירה את כל עובדיה שהוצאו לחל"ת בחודשים מרס ואפריל. בנוסף, ובאופן תקדימי בענף התקשורת, תחל פרטנר בפילוט מיוחד במסגרתו יעבדו כל עובדי מטה החברה מבתיים יום אחד קבוע במהלך השבוע. במקביל תורחב העבודה מהבית כך שגם עובדי מוקדי השירות, שישוּבצו למשמרות ערב בימי חול ולמשמרות סופי שבוע, יבצעו אותן מבתיים. זהו פיילוט שיימשך מספר חודשים.

כמחווה של סולידריות וערבות הדדית בין עובדי החברה, סוכם על הקמת קרן סיוע של לה ייתרמו ימי חופשה. במסגרת זאת יוכלו עובדים לוותר על מימון החברה לימי חופשה מסוימים שנקבעו בהסכם, וזאת לטובת עובדים אחרים שניצלו את מלוא מכסת ימי החופשה שלהם. כמו כן סוכם, כי עובדי החברה ינצלו עד סוף השנה את מלוא יתרת ימי החופשה שלהם לשנת 2020. נוכח צעדי החיסכון אליהם הגיעו הצדדים להסכם, התחייבה החברה שלא לנקוט במהלך של פיטורי צמצום או התייעלות עד סוף השנה לפחות. עם זאת, נציגות העובדים לא הביאה לשולחן המו"מ דרישה שהעלה חלק מהעובדים – פיצוי מלא על אובדן ההכנסה מעבר למה שקיבלו בחל"ת.

לדברי יו"ר ועד פרטנר, קרן אופק, "כשבחוץ משבר כלכלי חסר תקדים, הצלחנו לשמור על הבית ועל הביטחון התעסוקתי של כל עובדי החברה. נגיף הקורונה אילץ אותנו לחשוב מחוץ לקופסא ולהתאים מחדש את סביבת העבודה כך שתהיה נגישה וידידותית יותר לעובד, מבלי לפגוע כמובן בפן המקצועי. אין לי ספק כי אותו שינוי יחולל מהפכה של ממש בשוק העבודה ויגרום לחברות רבות במשק לצעוד בעקבותינו – והכל לטובת העובדים".

בתחילת משבר הקורונה פרסמתי בשבועון זה ("זו הדרך", 18.3) מאמר על עתידה של חברת אל-על, שכותרתו - "יש להלאים את המוביל הלאומי". היו אלה מילים כואבות שיצאו מליבו של טכנאי ותיק, על סף הפרישה לגמלאות, שהוצא לחל"ת בניגוד לרצונו. מאז עברו יותר מחודשיים, החברה משותקת ורוב עובדיה בחל"ת. לצערי, אשר יגורתי בא לי ובא לנו – כל עובדי אל על. המגמות שתיארתי אז רק התעצמו, ולכן היום אני פסימי הרבה יותר.

כעובד ותיק חשבתי שראיתי הכל. אבל המשבר הנוכחי, לעומת משברי החברה הקודמים, הפתיע אותי, בגלל שנדמה שזו טרגדיה שתוצאותיה ידועות מראש: סגירת החברה. נכון לכתיבת שורות אלה, הפקתי ארבעה לקחים שברצוני לחלוק עם קוראי "זו הדרך":

פיטורים תמורת סיוע: אין גבול לחוצפת הממשלה היוצאת, ואני מניח שכך יהיה גם בממשלה הנכנסת: האוצר מוכן להעניק ערבות (שזה לא ממש סיוע) כדי שהחברה תוכל ללוות 400 מיליון דולר מהבנקים, אך תמורת פיטורים המוניים – כשליש ממצבת כוח האדם של החברה: 2,000 עובדות ועובדים, מטייסים ועד לצוותי הניקיון של המטוסים. האם "השר החברתי" היוצא, משה כחלון, עמד מאחורי דרישה זו? או רק הדרג הניהולי הבכיר במשרד? לא ברור וגם לא משנה. שמענו את כחלון נואם בטלוויזיה על "חובת הממשלה להילחם באבטלה" בעקבות משבר הקורונה. אלה המילים, אבל במעשים תורם משרדו תרומה משמעותית להעמקת האבטלה, המקיפה כבר רבע מהעובדים במשק הישראלי.

המעסיקים שמים את ידם על חסנונות העובדים: בתי הדין לעבודה, המחוזי והארצי, אישרו משיכת 115 מיליון שקל מקרנות הפיצויים של העובדים, כפי שדרשו משרד האוצר וההסתדרות. האחרונה צידדה דווקא בדרישת הממשלה והבעלים, והשליכה את נטל הצלת החברה על חברה – עובדי אל על. זה תקדים מסוכן לגבי מאבקי העובדים הבאים, בהם תסכים ההסתדרות לפגוע בזכויות העובדים כדי לקדם את האינטרסים של המעסיקים. יצוין שהנהלה ביקשה לעשות שימוש במאות מיליוני שקלים שבקופות העובדים למימון פעילותה השוטפת בעת משבר הקורונה. היא ביקשה להשתמש בכספי קרנות פיצויים בסך כ-413 מיליון שקלים: 229 מיליון שקל שבנאמנות "כלל פיצויים" וכ-190 מיליון שקל שבנאמנות "פסגות קופות גמל ופנסיה". ההסתדרות הודיעה לבית המשפט כי תסכים למשיכת כספים בסך 115 מיליון שקל, לאור "הנסיבות הקיצוניות שנוצרו עקב המשבר", ועל מנת שניתן יהיה לשלם משכורות למיעוט עובדי החברה שעדיין פעילים. ההסתדרות ממחרת להגיש את תשלום חשבון המשבר לעובדים – אבל לא דורשת דבר מהבעלים.

ההסתדרות - לטובת מי בדיוק? ההתנהגות הכוזבה של ההסתדרות מובילה אותי לשאלה: ההסתדרות אמורה להגן על העובדים או על בעלי ההון? קולה של ההסתדרות לא נשמע בחודשים שחלפו מאז פרוץ המשבר, וכאשר נשמע סוף סוף היה זה דווקא כדי לתמוך בארגוני המעסיקים ובאינטרסים שלהם. היא לא קיימה שום מחאה, שום הפגנה – שום כלום! אך במעשיה באל-על היא בפירוש פעלה נגד העובדים. מדוע

הוקם האינטרנציונל המתקדם

להצטרף כחברים ולהשתתף בבניית האינטרנציונל. את האירגון מדריכה מועצת יועצים המתכנסת כל שנה לקביעת היעדים האסטרטגיים של היוזמה. האינטרנציונל ממנה "קבינט" המחויב חוקית לפיתוח, לתכנון ולאיוש של ההחלטות. הקבינט מורכב משלושה חברי מועצה, חבר צוות תיאום ונציג המזכירות. את האינטרנציונל מתאמת מזכירות הכללת מתורגמנים, מפתחי אינטרנט, גרפיקאים, מנתחי מדיניות ומארגני קהילות. המזכירות אחראית לפעילות השוטפת של האינטרנציונל.

איך קשור האינטרנציונל לניסיונות ארגון בינלאומיים קודמים? האינטרנציונל הוא פלורליסטי, ואינו מוגבל לסוג מסוים של ארגון או לאופן אחד של

מאבק, אלא נועד ללכד את הכוחות השמאליים והמתקדמים – מאיגודים מקצועיים וארגוני שוברים ודיירים לתנועות שחרור וארגונים מחתרתיים. האינטרנציונל מושתת על ההנחה שרשתות חברתיות אינן מספיקות. כשם שהאינטרנציונלים קידמו בעבר תביעות לשבוע עבודה מקוצר ושימת סוף לעבודת ילדים, האינטרנציונל הפרוגרסיבי יפתח מדיניות פרגמטית לשינוי חברתי ופוליטי. נוסף לפעילות שוטפת ולפטיציות, בכוננת האינטרנציונל לפתח ארגון קבע שבכוחו ללכד כוחות פרוגרסיביים ולתמוך בהם כדי לבנות עוצמה בכל מקום.

במעמד ההכרזה אמר המתאם הכללי של האינטרנציונל הפרוגרסיבי: "מעולם לא הייתה סולידריות בינלאומית נחוצה יותר וחסרה יותר. רק חזית בינלאומית משותפת יכולה להתמודד עם המשבר, לכבוש את המוסדות הפוליטיים ולהביס את הלאומנות האוטוריטרית הגואה". מעת השקתו ועד לכנס בריקיאויק, ייעזר האינטרנציונל במועצה זמנית של למעלה מ-40 יועצים ובה: ראש ממשלת איסלנד קטרין יקובסדוטיר, חומסקי, וארופאקיס וקליין. עם המייסדים מאמריקה הלטינית נמנים מנהיגים פוליטיים בולטים כמו נשיא אקוודור לשעבר רפאל קוראה, המועמד לנשיאות ברזיל לשעבר פרננדו דהאד, שר החוץ הברזילאי לשעבר סלסו אמורים וסגן הנשיא הבוליביאני שהודח לאחרונה בהפיכה צבאית, אלוארו גרסיה לינרה.

הפעילות של היוזמה החדשה כוללת שלושה תחומים: ראשית, התנועה תבנה רשת גלובלית של מארגנים כדי להכשיר פעילים ולספק תמיכה חומרית להתארגנויות מקומיות; שנית, התנועה תגבש תוכנית שתחבר פעילים, הוגים ואנשי מקצוע כדי לפתח מתווה מדיניות לסדר עולמי פרוגרסיבי; שלישית, התנועה תקדם שיתוף תקשורתי בין תנועות בשטח בחלקים שונים של העולם. בכנס היסוד בריקיאויק, שיערך בספטמבר, ינותחו האתגרים של המאה ה-21 ויידונו הצעות מהארגונים ומהחברים באינטרנציונל לגבי כיווני פעולה אסטרטגיים. השאיפות של יוזמה זו הן ללא ספק נעלות, אבל כוחו של האינטרנציונל הפרוגרסיבי יהיה ככוח החברים בו.

אבישי ארליך

"משבר הקורונה מחמיר במקומות רבים בעולם. חמור מכל מכה המשבר בעניי העולם. בינתיים מתחזק 'הקפיטליזם של האסון' – ספרים וחברות בינלאומיות המבקשים לעשות רווח מהמגפה. מאחוריהם נצבים כוחות הימין הקיצוני

המנצלים את המשבר לקידום סדר ריאקציוני וקסנופובי. בצומת דרכים גורלית זו חסר האינטרנציונליזם: המגפה חשפה את חסרונות ה'היפר-גלובליזציה' הקטלניים: את כישלון הייצור הבלתי-מתוכנן, ואת התכווצות יכולות המדינה והמגזר הציבורי, שצומצמו במשך 50 שנות הפרטה, וכך הרסו את יכולת התגובה של מערכת הבריאות. הבשורה של חזרת 'מדינת הלאום' לא תחסל את המגפה או תמנע את חיזוק הימין הקיצוני. לרוב המדינות חסר לא רק

ציוד רפואי, אלא בעיקר הממון לקנותו. לרוב האנושות, אינטרנציונליזם אינו זכות-יתר אלא כורח בסיסי. האשליה המסוכנת ביותר היא האשליה של הלאומיות: לפיה אפשר למנוע משבר כלכלי באמצעות תגובות עצמאיות ולא מתואמות של מדינות. רק חזית מאוחדת ובינלאומית תוכל להתמודד עם חומרת המשבר, להחזיר לנו את מוסדותינו ולהביס את הלאומנות הסמכותנית". דברים אלה אמר בשבוע שעבר (11.5) דייוויד אדלר, המתאם הכללי של "האינטרנציונל הפרוגרסיבי" החדש.

על הקמתו של הארגון הכריזה קבוצה של פעילי שמאל, מנהיגים פוליטיים ואינטלקטואלים מרחבי העולם, בהם: הפילוסוף והבלשן נועם חומסקי, המנהיג הסוציאלי-דמוקרטי האמריקאי ברני סנדרס, הכלכלן ושר האוצר היווני לשעבר יאניס וארופאקיס, ההוגה והעיתונאית הקנדית נעמי קליין והסופרת היהודית ארונדהטי רוי. בחודש ספטמבר תתקיים ועידת הייסוד של האינטרנציונל בבירת איסלנד, ריקיאויק, בהזמנת ראש ממשלת איסלנד ותנועת השמאל הירוק. האינטרנציונל הפרוגרסיבי מגדיר עצמו כמוסד תיאום של הכוחות הפרוגרסיביים בעולם.

האינטרנציונל מגדיר פרוגרסיביות כחתימה ליעדים הבאים: דמוקרטיה, כלומר מצב בו שמור לעמים הכוח לעצב את מוסדותיהם וחברותיהם; דה-קולוניזציה, כאשר אומות מגדירות בעצמן את גורלן המשותף וחופשיות מדיכוי; צדק, כלומר תיקון אי-שוויון בחברותינו ובמורשות ההיסטוריות שלנו; שוויון, המשרת את האינטרסים של הרבים ולא של המעטים; שחרור, שבו כל הזוויות זוכות בשוויון זכויות, בהכרה ובפועל; סולידריות, כשמאבק האחר הוא המאבק של כולם; קיימות, המכבדת את אפשרויות כדור-הארץ ומגנה על קהילות הנמצאות בחזית המאבק; אקולוגיה, המביאה את האנושות להרמוניה עם בית-הגידול שלה; שלום, שבו מוחלפת אלימות המלחמה בדיפלומטיה של העמים; פוסט-קפיטליזם, המתגמל את כל תצורות העבודה אך מבטל את פולחן העבודה; שגשוג, המשקיע בעתיד זוהר של שפע משותף; ופלורליזם, שבו שוני נתפס ככוח.

האינטרנציונל הפרוגרסיבי מבוסס על חברות. כל הפרטים והארגונים השותפים לחזון הקידמה הפרוגרסיבי מוזמנים

"פועלי העולם התאחדו!", גרפיטי מאת בנקסי, 2009

היצירה הדיאספורית בתוכי החלה לרקום עלילות ומילים".
ואכן, רצונו ה"דיאספורי" של המחבר התממש: בשנים
האחרונות מתגורר שמואלוף בברלין. הוא לא יוצא דופן –
בעשור האחרון נטשו מרצים, אנשי קולנוע, פעילים וחוקרים
רבים את ישראל ואת המערכה לשלום ולשוויון. אין ספק
שהייאוש בלונדון (... או בברלין) יותר נוח. אפשר לתרץ זאת
בכך שהתקווה (האישית, יש לציין) "התפוגגה" או
ש"המהפכה (הספרותית) המזרחית כבר התחוללה".

אבל הספר עוסק ברובו דווקא ביוצרים מזרחים מהעידן
ה"טרום-מהפכני": ארז ביטון, אמירה הס, מירי בן שמחון,
אהרון אלמוג, רוני סומק, סמי שלום שטרית, רונית מטלון,
שמעון בלס וברכה סרי. הייתכן שהמהפכה התחוללה טרם
הכרזתה בידי שמואלוף?

עם זאת, מעניק הספר לקורא ראייה פנורמית של היצירה
היהודית-מזרחית בישראל – בשירה, בספרות יפה ואף
בקולנוע – אך לא במוסיקה. המאמץ לרכז תחת קורת גג אחת
יוצרים רבים כל כך ראוי לשבח. שמואלוף אף מציע תיקוף
להתפתחות היצירה הספרותית המזרחית: חבלי לידה (איפה
סמי מיכאל?), ממעמד למנעד ונחלה חדשה.

ראוי להתעכב על צמד המילים "ממעמד למנעד". גם הסופר
המנוח הערבי-יהודי (על פי הגדרתו) בלס נכלל בקטגוריה זו,
למרות שהוא כתב ב"עברית-קומוניסטית" ולא דווקא
ב"עברית-מזרחית". אך זו אחת מחולשות האסופה: היא רוויה
בפוליטיקת זהויות ונטולת ניתוח מעמדי של החברה
הקפיטליסטית הישראלית ושל השלכותיה בתחום התרבות.

נ"ע

מתי שמואלוף | ממזרח יתפרץ הר געש

ספר חדש מאת מתי שמואלוף

בברלין לא יתפרץ שום הר געש

המשורר, העורך, הסופר והפעיל החברתי מתי שמואלוף
פרסם לאחרונה את הספר "ממזרח יתפרץ הר געש" (הוצאת
"ספרי עיתון 77", 2020), שכצפוי לא זכה בשום התייחסות
בעיתונות הממסדית. "כצפוי" – כי הספר, אסופת מאמרים
שפורסמו בעשור האחרון בבימות שונות, עוסק בכוחות
ובכוחותיהם היהודים-מזרחיים בישראל – אז והיום.

שמואלוף התייחס לתוכן ספרו במבוא. לדבריו, הרעיון
לערוך אסופת מאמרים "הגיע כשהבנתי שהסתיימה תקופה
בחי. התקופה הזאת עוצבה עם הקול המזרחי שהשמעתי
בשני העשורים הראשונים למאה ה-21, יחד עם דור חדש של
יוצרים ויוצרות, בפעילויות שירה בלתי פוסקות בפריפריה
ובכלל. בנוסף, התפתחתי תוך כדי הפעילות הבלתי פוסקת של
תנועת 'גריילה תרבות' שייסדתי עם רוני צ'יקי ארד; התנועה
הפואטית האקטיביסטית, שהחלה בדצמבר 2007 וסיימה את
פעילותה עם סיום מחאת 2011".

לטענת שמואלוף, לאחר המחאה החברתית ההמונית
"השתנתה החברה הישראלית מקצה לקצה, וגם אני. באופן
דיאלקטי, ככל שהתקווה החברתית התפוגגה, כך היצירה
המזרחית הגיעה לשיאים; בזמן שהתקווה לשלום התפוגגה,

תיאטרון יפו ישוב לפעול

תיאטרון יפו – במה לתרבות ערבית-עברית שבעיר העתיקה
של יפו, יעלה החל מיום חמישי הקרוב (21.5) הצגות תחת
כיפת השמים ברחבה הגדולה של יפו העתיקה. התיאטרון יציג
ארבע הצגות שונות. שתיים מהן – "אום כולת'ום" בכיכובה
של גלית גיאת ו"פריד אל אטרש" בכיכובו של זיו יחזקאל –
זכו בהצלחה גדולה במסע התיאטרון שהתקיים לפני מספר
חודשים בצרפת. "אום כולת'ום" הוא מחזה מוזיקלי המבוסס
על רב המכר של הסופר הלבנוני סלים נסיב, העוקב אחר סיפור
חייה של הזמרת המצרית הנערצת. "פריד אל אטרש" מספר
על חייו ואהבותיו של הזמר המצרי-סורי הנודע, בשילוב קטעי
וידאו מקוריים ושירה חיה.

סיור וירטואלי בתערוכה

צמחים חושבים חושבים צמחים

בדומה לתערוכה המוצגת כעת בגלריית הגדה השמאלית,
הסגורה בעקבות משבר הקורונה, הגלריה של אוניברסיטת תל
אביב מציעה סיור וירטואלי בתערוכה המוצגת כעת:
"Plan(eyt"

התערוכה מציעה התבוננות מחודשת בצמחים באמצעות
פרויקטים המשלבים מחקר ועשייה אמנותית. רוב הפרויקטים
הכוללים בתערוכה הם "מותאמי-אתר", כלומר נבנו במיוחד
בשביל הגלריה, והם מתפתחים ואף צומחים במהלך חודשי
התצוגה.

כותרת המשנה של התערוכה, "צמחים חושבים, חושבים
צמחים" פורשת את ההיגיון שעומד בבסיסה: צמחים הם
יצורים "חושבים", ולכן עלינו לשכלל גם את האופן בו אנו
חושבים עליהם. התערוכה שמה לה למטרה להציע נקודת
מבט מקורית על המפגש בין החי והצומח, החולקים אותה
טריטוריה: כדור הארץ. היא מתבססת על ההכרה כי מחשבה
מקימת חייבת לכלול הערכה מחודשת של המערכת
ההיררכית, אשר מציבה את הצומח כנחות בהשוואה ליצורים
החיים בכלל, ולאדם בפרט.

יצוין כי חלקה הגדול של התערוכה עשוי מחומרים טבעיים
הניתנים לשימוש חוזר. זו תערוכה המשלבת בתוכה ידע מדעי,
עשייה אמנותית, ופרקטיקה חברתית – לקידום חשיבה
אחרת אודות סביבתנו הטבעית.

לסיור וירטואלי בתערוכה בגלריית אוניברסיטת ת"א:

<https://youtu.be/EnXLbyUY1f4>

דמנו אינו הפקר

11 נרצחות: מחאה בתל אביב

נגד אלימות כלפי נשים

יותר מאלף נשים וגברים השתתפו השבוע (18.5) בהפגנה שנערכה בכיכר הבימה בתל אביב בקריאה לממשלה לפעול למיגור האלימות נגד נשים ובמחאה על אוזלת ידה. מאז תחילת השנה נרצחו עשר נשים ותינוקת, נמסר למתאספות. לקראת המחאה רוססו ברחבי העיר כתובות גרפיטי עם שמות הנרצחות והכיתוב: "איפה השר לענייני רצח נשים?".

עם המפגינים נמנו פעילות ופעילי חד"ש ובהם ח"כ עאידה תומא-סלימאן, שמסרה: "שש נשים נרצחו בזמן משבר הקורונה – ולממשלה אין פתרונות ואין הצעות. נראה שלממשלה החדשה הזאת פשוט לא אכפת. אין על מי לסמוך, רק על עצמנו, ועלינו לשים לזה סוף".

המפגינות קראו קריאות נגד ממשלת הימין החדשה ונגד זו היוצאת. "כשאנחנו נרצחות אין לנו שם, לא אות, ולא פנים. לפעמים רק מספר: 'נרצחת'. אין תקציבים מתאימים, וכתוצאה מכך אין לנשים ביטחון לא ברחוב, וגם לא בבתי. גם התקשורת נושאת באחריות לשיח הזה שלא מעורר בממשלה תחושת חירום", נאמר.

אחת הנואמות בעצרת מתחה ביקורת חריפה על הממשלה. "אתמול הושבעה ממשלה חדשה בישראל. איש מהשרים לא ראה לנכון להתייחס לסוגיה חשובה זו. במשך חודשים ושבועות הם רבים מי יקבל את התיק ומי יעמוד בראש משרד. הלוואי שהיו נלחמים על החיים שלנו כמו שהם נלחמים על הג'ובים שלהם". בצד העצרת התקיימה הדלקת נרות זיכרון לזכר 11 הנשים שנרצחו מתחילת השנה, מתוכן שש מאז תחילת משבר הקורונה. בעת העצרת בתל-אביב נערכה משמרת מחאה בראש פינה, ובבאר שבע ריססו פעילות חברתיות את שמות הנרצחות ברחבי העיר.

עשרות תושבי ערערה הפגינו השבוע (18.5) סמוך לבית החולים שיבא בתל השומר, במחאה על הירי של מאבטחי בית החולים שגרם למותו בשבוע שעבר של הצעיר מוסטפא יונס. ההפגנה נערכה ביוזמת ועדת המעקב העליונה של האזרחים הערבים והרשימה המשותפת, ובין משתתפיה היו חברי כנסת וכן יו"ר ועדת המעקב, ח"כ לשעבר מוחמד ברכה (חד"ש). המפגינים הניפו שלטים עליהם תמונות של ידיים מגואלות בדם, צילומים של הצעיר שנורה וקרזות בהן נכתב בעברית ובערבית "דמנו אינו הפקר". כוחות משטרה גדולים נכחו במקום.

ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת) מסר: "אנו מפגינים מחוץ לביה"ח תל השומר, יחד עם המשפחה המתאבלת, במקום בו הוציאו מאבטחים להורג את מוסטפא יונס. ההסתה מתחילה במסדרונות הממשלה והדם של האזרחים הערבים נשפך בשטח. ניאבק בכל מקום נגד התרת דמנו". ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) מחה: "אם ערבים היו יורים ביהודי שרוע על הרצפה, היו קוראים לזה פיגוע. מדוע במקרה הזה מאשימים את הקורבן?". לדבריו, "התנהגותו של מוסטפא יונס לא יכולה להצדיק הוצאה להורג בעשר יריות כאשר הוא כבר מנוטרל על הכביש. זו תוצאה של התרת דם והסתה גזענית".

בשבוע שעבר (14.5) הפגינו מאות בכניסה לערערה שבואדי עארה, במחאה על הירי בשער בית החולים שיבא. המפגינים חסמו את כביש 65 לתנועה לזמן קצר, והתלוננו על שימוש באלימות ובכוח, לרבות התזה מבואש, לפיזור הפגנות. המשטרה עצרה עשרה מפגינים. ח"כ ג'בארין שהשתתף בהפגנה, אמר: "מאות הפגינו נגד הקלות הבלתי נסבלת שבה אפשר לירות באזרחים ערבים בישראל".

ב-22 במאי - מחאה של

חד"ש על תאונות עבודה

עובד כבן 35 נהרג (17.5) בנפילה מגובה של שמונה קומות באתר בנייה בגבעת שמואל. זה העובד ה-20 שנהרג בתאונת עבודה מאז תחילת השנה, וה-11 בענף הבנייה. את האתר בו נהרג העובד מנהלת חברת שתית בע"מ. באתר לא הותקנו גידוד ומעקות כנדרש. מפקחי מינהל הבטיחות והבריאות התעסוקתית במשרד העבודה סגרו את האתר בצו ל-48 שעות. המשטרה חוקרת את בעלי התפקידים באתר, ומנהל העבודה בו זומן למינהל לבירור.

זה מקרה המוות השלישי בתאונות בניין בשבוע האחרון. פוקין ליו, עובד סיני בן 35 נהרג (14.5) באתר בנייה של חברת תדהר ברחוב צ'לנוב בתל אביב. ב-10.5 נהרג עובד כבן 30 בתאונה באתר של חברת אשטרום באור עקיבא. בעקבות ריבוי התאונות הקטלניות ואוזלת היד של משרד העבודה בפיקוח על בטיחות, יפגינו פעילי פורום העובדים של חד"ש ליד אתר הבנייה ברחוב העלייה פינת וולפסון בתל-אביב ביום שישי הקרוב, 22 במאי, בשעה 12:00.

חד"ש תל אביב

פרק רביעי של הפודקאסט

'גל חד"ש' - עם ד"ר עפרי אילני

"מה ישאר כשהסגר יגמר"

הפודקאסט זמין להאזנה ביוטיוב בספוטיפיי, באפל מיוזיק, בטאונד קלאוד, בגוגל פודקאסט ובפוקט קאסט

מק"י - סניף תל אביב

קבוצת קריאה בטקטסים פמיניסטיים ומרקסיסטיים

מפגש "זום" עם ההוגה

הפמיניסטית סו פרגוסון

יום רביעי, 20.5, בשעה 20:00

פרטים נוספים בעמוד הפייסבוק של מק"י תל אביב